

శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ మాసపత్రిక

సంపుటి 1

జూన్ 2002

సంచిక 6

ఈ సంచికలో

క్ర.సం.	విషయాలు	పుట సంఖ్య	క్ర.సం.	విషయాలు	పుట సంఖ్య
1.	సాయిమాట	3	13.	ధర్మం గొప్పదనం	14
2.	ప్రభాత ప్రార్థన	4	14.	ఎవరు గొప్ప? (కవిత)	15
3.	పంచమాతలు	5	15.	మనచారిత్రక పురుషులు	
4.	వాక్యవిభూతి	6		గాంధీ	16
5.	వాయిదావద్దు (కథ)	6	16.	పల్లెసీమలు - పిల్లగాలులు	17
6.	సూర్యాష్టకం	7	17.	స్వామి కథ - 6 (సీరియల్)	18
7.	పద్యసూక్తి	7	18.	భగవద్గీత ..“మనకెందుకంట” !	19
8.	తరువులే గురువులు	8	19.	కరుణపొందిన కడలి	20
9.	తెలుసుకుందామా (క్విజ్)	10	20.	బాలవికాస్ విద్యార్థి	
10.	మెదడుకు మేత...	10		అనుభవం.....	22
11.	అబూ బెన్ ఆడమ్	11	22.	తల్లి శిక్షణ కొడుకు రక్షణ	
12.	బొమ్మల కథ	12		మే సంచిక జవాబులు	23
			23.	బాలవికాస్ తరగతులు	24

Printed & Published by :

Smt. Lalitha Omapathi Rao, Convener, Mahila Vibhag, Phone : 3397783

Sri Sathya Sai Seva Organisation, Hyderabad.

Editor : Dr. M. Lavanya Saraswathi, M.A., M.Phil., Ph.D., Phone : 040 - 3730655

For Correspondence :

Sri T. S. N. Rao

F 2, B Block, Brindavan Apartments, Chikoti Gardens,

Begumpet, Hyderabad - 500 016. Tel : 7764253, 6311159

Printed at :

Sairam Printers Pvt. Ltd. Hyderabad. 500 004. Tel : 3232316, 3237598

ధర్మం

మానవతా విలువలలో సత్యం తరువాత మరొకటి ధర్మం. ధర్మం అంటే ఏమిటి?

“ధర్మం అంటే హృదయం, వాక్కు, క్రియ - ఈ మూడింటి ఏకత్వమే నిజమైన ధర్మం”.

చేసే పనిలో త్రికరణ శుద్ధి ఉండాలి. త్రికరణ శుద్ధి అంటే మనస్సు, వాక్కు, కర్మ మూడింటిలో శుద్ధత, నిర్మలత్వం నిలుపుకోవడం అన్నమాట. మనము చేయాల్సిన పనిని హృదయపూర్వకంగా చేయడం మనధర్మం. ఎవరి ధర్మాన్ని వాళ్ళు నిర్వర్తించడం తపస్సు కంటే గొప్పదిట. తపశ్శక్తి కంటే ధర్మాచరణ గొప్ప శక్తిని ఇస్తుంది ధర్మం. ఈ సంచికలో “ధర్మం గొప్పదనం” అనే కథ ఈ విలువను చెప్తుంది.

“భగవంతుడు ధర్మదేవత, ధర్మప్రియుడు, ధర్మపాలకుడు, ధర్మస్థాపకుడు, ధర్మస్వరూపుడు”.

అటువంటి దైవానికి ప్రీతికరం మన ధర్మం మనం నెరవేర్చడం. మనం ధర్మమార్గంలో నడవడం, పిల్లలను ధర్మమార్గంలో నడిపించడం మన ధర్మం.

పిల్లల ధర్మం - పెద్దలు చెప్పింది వినడం, పెట్టింది తినడం,

చెప్పినట్లు చెయ్యడం, బుద్ధిగా ఉండటం, చక్కగా చదవడం.

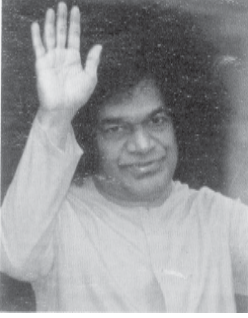
మనవి

పత్రిక కాపీలు కావాలని కోరుతున్నవారు కొందరు తమ అడ్రసులు వ్రాయటం మరిచిపోతున్నారు. వీరికి పత్రిక పంపలేక పోతున్నందుకు చింతిస్తున్నాము.

కొన్ని పత్రికలు అడ్రసులు సరిగాలేక తిరిగి వస్తున్నాయి. మీకు పత్రిక రాకపోతే, మా దగ్గర మీ అడ్రసు సరిగా లేదని భావించండి. మీ పూర్తి అడ్రసును వివరంగా, స్పష్టంగా, పిన్ కోడ్ (Pincode) తో సహా పెద్ద అక్షరాలతో (Capital Letters) వెంటనే కరస్పాండెంటుకు తెలియజేయండి.

సాయిమాట:

తల్లిదండ్రులను మరచినవాణ్ణి దేవుడైనా కాపాడలేడు

ఒకానొక సమయంలో పార్వతీ పరమేశ్వరులు లోక సంచారం చేస్తూ మార్గమధ్యంలో ఒక వ్యక్తి చెట్టుకొమ్మపై కూర్చొని ఉండటాన్ని చూశారు. ఆ కొమ్మ ఏక్షణంలోనైనా విరిగిపోవటానికి సిద్ధంగా ఉంది. ఈ విషయాన్ని గమనించి పార్వతి “నాథా! అతనిని రక్షించు” అని ప్రార్థించింది. అప్పుడు ఈశ్వరుడు “పార్వతీ! మొట్టమొదట చూసినదానవు నీవు. కాబట్టి నీవే రక్షించు. నేనెందుకు రక్షించాలి?” అన్నాడు తమాషాగా. “నాథా! నీ అనుగ్రహం లేకుండా నేనెలా రక్షించగలను. నీవు కూడా సంకల్పించుకున్నప్పుడే అతనిని రక్షించడానికి వీలౌతుంది. కాబట్టి ఆలస్యం చేయకు” అని ప్రాధేయ పడింది. అప్పుడు ఈశ్వరుడు “పార్వతీ! కారణం లేని కార్యం జరగటానికి వీలుకాదు. అతడు మనల్ని కనీసం పిలవనైనా పిలవాలి కదా! పిలవకుండా ఎట్లా రక్షించేది? పిలవని పేరంటానికి ఎవరైనా వెళతారా?” అన్నాడు. అప్పుడు పార్వతి ఒక సలహా చెప్పింది. “ఈశ్వరా! నేను అమ్మను, నీవు అప్పవు. కాబట్టి వాడు క్రిందపడేటప్పుడు ‘అమ్మా!’ అంటే నేను వెళ్ళి రక్షిస్తాను. ‘అప్పా’ అంటే నీవు వెళ్ళి రక్షించాలి” అన్నది. ఈశ్వరుడు అంగీకరించాడు. వాడు ఎవరిని పిలుస్తాడా, అని ఇద్దరూ అక్కడ వేచియున్నారు. కాని వాడు అమ్మా! అనలేదు, అప్పా! అనలేదు. “అయ్యో!” అంటూ క్రింద పడిపోయాడు. ఎందుకంటే, జీవితంలో వాడేనాడూ తన అమ్మను, అప్పను పూజించినవాడు కాదు. కనుకనే వాడి నోటినుండి అమ్మా! రాలేదు. అప్పా రాలేదు. తల్లిదండ్రులనే మరచిన మూర్ఖుణ్ణి ఏ దేవుడు రక్షిస్తాడు?

తల్లి దండ్రులను ప్రేమించండి, వారి ఆజ్ఞను శిరసావహించి, వారి అనుగ్రహమును సంపాదించండి. వారిని ఏ మాత్రము అగౌరవపరచవద్దు. వారిని అవమాన పరచవద్దు. వారికి కృతజ్ఞత చూపించినప్పుడే భగవంతుడు మీపై దృష్టిని ప్రసరిస్తాడు.

- బాబా.

ప్రభాత ప్రార్థన :

సముద్ర వసనే దేవీ!
పర్వతస్తన మండలే
విష్ణు పత్నీ నమస్తుభ్యం
పాదస్పర్శం క్షమస్వమే.

భావం :- సముద్రాలు చీరగా, పర్వతాలు వక్షస్థలంగా గల ఓ భూదేవీ! శ్రీ మహావిష్ణువుకు భార్య అయిన ఓ భూమాతా ! నా పాదములతో నిన్ను తాకుతున్నందుకు నన్ను క్షమించు.

విశేషాలు :- భూమి సమస్త జీవరాసులకు తల్లి. అందుకే భూమాత అంటారు. భూమిలో మూడు వంతులు సముద్రము, ఒకవంతు నేల. భూమి చుట్టూ ఉన్న సముద్రాలు చీర చుట్టినట్లే భూదేవిని చుట్టి ఉంటాయి. ఎత్తైన పర్వతాలు ఆమె వక్షస్థలం లాంటివి.

పుట్టిన ప్రతిప్రాణి పెరుగుతూ ఉంటుంది. ఆ పెరుగుదలకు కారణభూతుడు స్థితికారుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు. ఆయన భార్యలు శ్రీదేవి (లక్ష్మి), భూదేవి. శ్రీదేవి సిరసంపదలకు దేవత. భూదేవి ఆహారం, నీరు, గాలి, వేడిని సమపాళ్ళలో అందిస్తూ మన జీవితానికి సహాయపడుతుంది.

భూమి ఆకర్షణ శక్తితో, సముద్రాలు పొంగి భూభాగాన్ని ముంచెత్తకుండా చేస్తుంది. నదులు తమ ప్రవాహాలతో భూమిని సస్యశ్యామలం చేస్తాయి. తమ తియ్యని జలాలతో మన దాహం తీరుస్తాయి. గాలి, అగ్ని (వేడి) మితిమీరకుండా ఎంత అవసరమో అంతే ఉండేటట్లు ప్రకృతిమాత మనకు అందిస్తుంది. అందించేది తల్లి (భూమాత), తండ్రి శ్రీవిష్ణువు (భగవంతుడు) అని పెద్దలు చెప్తారు.

మనం ఇళ్ళు కట్టుకోవడానికి, చెట్లు పెంచుకోవడానికి, పంటలు పండించి ఆహారం తినడానికి అన్నిటికీ భూదేవే ఆధారం. అలాంటి తల్లిని కాళ్ళతో తొక్కుతున్నాము. ఎవరికయినా పొరపాటున కాలు తగిలితే క్షమించమని అడిగి కళ్ళకద్దుకుంటాము కదా! మరి భూమిని క్షమించమ్మా అని అడగ వద్దా? భూమిని తొక్కుకుండానడిచే వీలులేదు. కాబట్టి పొద్దున కాలుకింద పెట్టగానే భూమిని చేతితో తాకి నమస్కరించి ఈ ప్రార్థన చెప్పాలి. అదే క్షమించమని వేడుకోవడం.

భూదేవి

మనం భూదేవికి ఏమీ అపకారం చేయకూడదు. ఎక్కడంటే అక్కడ చెత్త పారేయకూడదు. మలినం చేయకూడదు. వీలయినన్ని మొక్కలునాటి, ఉన్నమొక్కలను కాపాడుకోవాలి. భూవనరులను, గాలిని, నీటిని పొదుపుగా వాడాలి. మానవులు భూమిపైన ఉండే ఏ జీవరాసులకూ హాని చేయకూడదు. అందరూ ఆ తల్లి బిడ్డలే కాబట్టి అన్నదమ్ములుగా అక్కచెల్లెళ్ళుగా ఐకమత్యంతో, ప్రేమాభిమానాలతో ఉంటే ఆ తల్లి ఎంతో సంతోషిస్తుంది. అదే భూమాత ఋణం తీర్చుకునే మార్గం.

పంచమాతలు

పుట్టిన ప్రతి మనిషికి అయిదుగురు తల్లులు ఉన్నారు.

దేహమాత : మనలను నవమాసాలు మోసి, కని పెంచిన తల్లి.

దేశమాత : మనం జన్మించిన దేశం. మనకు సంస్కారం సంప్రదాయం నేర్పే ఊరు, పల్లె, స్థలము. ఇదే మాతృదేశం.

గోమాత : తల్లి తరువాత తల్లి. అమృతం వంటి పాలిచ్చి పోషించే తల్లి.

భూమాత : భూదేవి తినటానికి తిండి, ఉండటానికి నీడ, కట్టడానికి బట్ట పరోక్షంగా ఇవ్వటానికి ఆధారం. ప్రాణికోటికంతటికీ ఆధారం అయిన తల్లి.

వేదమాత : ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని ఇచ్చి మనకు విచక్షణను, విజ్ఞానాన్ని అందించే తల్లి. పరమాత్మను తెలిపేది.

తల్లిని గౌరవించినట్లే ఈ పంచమాతలను గౌరవించాలి, అభిమానించాలి, ప్రేమించాలి. మన జీవితానికి అర్థం, పరమార్థం సాధించుకోవాలంటే ఈ పంచమాతల ఋణం తీర్చుకోవాలి.

వాక్యవిభూతి :

“గడచిన నిమిషం మరలరాదు -

వచ్చే నిమిషం మీదికాదు”

- బాబా.

భావం :- కాలం ఆగదు. ముందుకుపోతూనే ఉంటుంది. గడచిపోయిన కాలం తిరిగిరాదు. రాబోయే కాలం మన చేతిలో లేదు. కాబట్టి రేపు చేయవలసినది ఈ రోజే చెయ్యి. ఈరోజు చెయ్యవలసినది ఇప్పుడే చెయ్యి అని పెద్దలు చెప్తారు. అందులోనూ మంచిపనులు అసలు ఆలస్యం చేయకూడదు. రేపు చేద్దాం, తరువాత చేద్దాం అని వాయిదా వేయకూడదు.

కథ :-

వాయిదా వద్దు

ఒకసారి ధర్మరాజు దగ్గరికి ఒక బ్రాహ్మణుడు వచ్చాడు. తాను ఒక యజ్ఞం చేద్దామని అనుకున్నానని దానికి ధర్మరాజు సహాయం కోసం వచ్చానని చెప్పాడు. ధర్మరాజు కొంచెం సేపు ఆలోచించి మర్నాడు రమ్మని చెప్పాడు. ఇదంతా చూస్తున్న భీముడు వెంటనే బయటకు వెళ్ళి సేవకులను పిలిచి “నగరం అంతా అలంకరించండి. గొప్ప ఉత్సవానికి ఏర్పాట్లుచేయండి” అని అన్నాడు.

అదివిని ధర్మరాజు “భీమసేనా! ఏమిటి విశేషం ఎందుకు నగరం అలంకరించమంటున్నావు?” అని అడిగాడు. భీముడు “ఏమీలేదు అన్నా! రేపటిదాకా మీరు జీవించే ఉంటారని మీకు నమ్మకం ఉంది. అందుకే అంతనమ్మకంగా ఆ బ్రాహ్మణుడిని రేపు రమ్మన్నారు. మీరు తప్ప అంత ధీమాగా రేపటి వరకు జీవించగలమని ఎవరు చెప్పగలరు? అందుకే ఉత్సవం జరిపించాలని నిర్ణయించాను” అన్నాడు.

ధర్మరాజుకు భీముడు ఏమి చెప్పడలుచుకున్నాడో అర్థం అయింది. సున్నితంగా తనకు నీతిని బోధించిన తమ్ముడిని మనసులోనే మెచ్చుకున్నాడు.

ఏ సత్కార్యమయినా అనుకోగానే ఆలస్యం చేయకుండా ఆచరణలో పెట్టాలి. కాలం మన చేతిలో లేదు. జరిగిపోయిన కాలం తిరిగిరాదు. రేపు అన్నది మన చేతిలో లేదు. రేపటికి ఎవరు ఉంటారో ఎవరు ఉండరో తెలియదు. కాబట్టి వర్తమానంలోనే జీవించాలి. మంచిపనులు వెంటనే చేయాలి. వాయిదాలు వేయకూడదు అని అనుకున్నాడు ధర్మరాజు.

సూర్యాష్టకం

3. త్రైగుణ్యంచ మహా శూరం బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరం
మహా పాపహరం దేవం తం సూర్యమ్ ప్రణమామ్యహమ్.

భావం :- త్రిమూర్తులగు బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరుల రూపము అయినవాడు సూర్యుడు, సత్త్వ, రజస్, తమోగుణములు మూడూ తానే అయినవాడు సూర్యుడు. మహాశూరుడు, మహాపాపములు పోగొట్టువాడు అయిన సూర్యదేవునికి సమస్కారము.

పద్యసూక్తి :

“బ్రతికి నన్ని నాళ్ళు ఫలములిచ్చుటెకాదు
చచ్చికూడ చీల్చి యిచ్చు తనువు
త్యాగ భావమునకు తరువులే గురువులు
ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట”.

- బాబా.

భావం :- తరువులు అంటే చెట్లు. చెట్లు బ్రతికి ఉన్న అన్ని రోజులు పూలు, పండ్లు ఇస్తాయి. అవి ఎండిపోయి చనిపోయినా కూడా చీల్చి కట్టెలుగా ఉపయోగిస్తారు. సమస్తం త్యాగం చేయడానికి గురువులుగా చెట్లను చెప్పవచ్చు. వాటిని చూసి మనం కూడా త్యాగ బుద్ధిని నేర్చుకోవాలి.

తరువులే గురువులు

రమణవాళ్ళ పొలంలో గుమ్మటంలా పెరిగిన మంచి మామిడిచెట్టు ఒకటి ఉండేది. సమయం చిక్కినప్పుడల్లా రమణ ఆ చెట్టు నీడలో అడుకుంటూ ఉండేవాడు. దాని ఆకులతో చక్కని కిరీటం తయారుచేసుకొని ధరించి “నేనే ఈ రాజ్యానికి రాజును” అని ఎగిరి గంతులు వేస్తూ సంతోషంగా కాలం గడుపుతుండేవాడు. ఆ చెట్టు కూడ రమణ తన నీడలో ఆడుకోవటం అంటే ఎంతో ఇష్టపడేది. ఇలా కొన్నేళ్ళు గడిచిపోయాయి.

అబ్బాయి కాస్తా పెద్దవాడయ్యాడు. క్రమంగా రమణ చెట్టు దగ్గరికి రావడం ఆడుకోవడం తగ్గిపోయింది. కొన్నాళ్ళకు పూర్తిగా మానేశాడు. కొంతకాలం అయ్యాక ఒకరోజు రమణ మామిడి చెట్టు వద్దకు వచ్చి “నేను పెళ్ళి చేసుకోవాలి. నాకు ధనం కావాలి ఇస్తావా?” అని అడిగాడు. “నా మామిడి పళ్ళు చాలా తియ్యగా బాగుంటాయి. వాటిని తీసుకెళ్ళి మార్కెట్లో అమ్ముకుంటే నీకు కావలసినంత ధనం వస్తుంది” అన్నది చెట్టు. రమణ పళ్ళన్నీ కోసుకున్నాడు. డబ్బు చేసుకున్నాడు. ఒక చక్కని అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు.

కొన్నాళ్ళు పోయాక రమణ మామిడిచెట్టు వద్దకు మళ్ళీ వచ్చాడు. “నాకు ఇల్లుకావాలి నీవు ఇవ్వగలవా?” అని ప్రశ్నించాడు చెట్టును. “ఓ! సంతోషంగా! నాకున్న పెద్ద కొమ్మలన్నీ కోసుకో. వాటితో ఇల్లు కట్టుకో. ఇంకా ఇంట్లోకి కావలసిన కుర్చీలు కూడ చేయించుకో బాబూ” అని చెప్పేసరికి మన రమణ ఏం చేశాడనుకుంటున్నారు? పెద్ద పెద్ద కొమ్మలన్నీ కొట్టుకున్నాడు. చక్కగా ఇల్లు కట్టుకున్నాడు. పాపం చెట్టు మాత్రం తన నీడలో ఆడుకుంటూ వుండే చిన్నప్పటి రమణను గురించి ఆలోచిస్తూ ఉండేది. ఇట్లా కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి.

ఒకరోజు రమణ చెట్టు దగ్గరకు వచ్చి “నాకు బోటుకావాలి. దాంట్లో ప్రయాణం చేసి దేశాలన్నీ చూసి రావాలని కోరుకుంటున్నాను. నాకు సహాయం చేస్తావా?” అని అడిగాడు. పాపం! మామిడి చెట్టు ఏమంటుందో చూడండి. “చూడు బాబూ నాలో మిగిలింది ఈ ఒక్క వ్రూను మాత్రమే. దీన్ని తీసుకుపోయి నీకు కావాలిసిన బోటు చేయించుకో” అని అన్నది. ఆలోచనలేని రమణ స్వార్థంతో

వ్రూను కొట్టి బోటు చేయించుకుని దాంట్లో ప్రయాణించి దేశదేశాలు తిరిగి వచ్చాడు.

అప్పటికి రమణ బాగా ముసలివాడయ్యాడు. తనకు సహాయం చేసిన మామిడి చెట్టును గుర్తించుకుని దాని దగ్గరకు వెళ్ళాడు. ఇప్పుడు

అక్కడ చెట్టులేదు. చెట్టు అంతా రమణ నరికేసుకున్నాడు కదా! క్రింద భాగం మొదలు మాత్రం మిగిలి ఉంది. త్యాగమయి, మామిడిచెట్టు రమణని ఇంకా చిన్న పిల్లవాడిగానే చూస్తుంది. తల్లిదండ్రులకు పిల్లలెంత పెద్ద వాళ్ళయినా చిన్న పిల్లలాగానే అనిపిస్తారు కదా! రమణను చూడగానే మామిడిచెట్టు ఆహ్వానిస్తూ “రా బాబూ! నామీద కూర్చో! నువ్వు కూర్చోటానికి ఈ దుంగ చక్కటి స్థూలులా ఉంది. ఇద్దరం సంతోషంగా కాలాన్ని గడుపుదాం” అని అన్నది. రమణ తన తప్పు తెలుసుకున్నాడు. ఆ చెట్టును తన స్వార్థానికి వాడుకున్నందుకు బాధ పడ్డాడు.

వెంటనే పశ్చాత్తాపంతో ఆ చెట్టు ఋణం తీర్చుకోవడానికి మరొక మొక్కను నాటాడు. దానిని ప్రాణపదంగా ప్రేమతో పెంచాలని అందరికీ చెప్పాడు.

చూశారా ! బాలలూ ! మానవులకు చెట్లు తమ సర్వస్వాన్ని అర్పిస్తుంటాయి. అందుకే పెద్దలు త్యాగానికి తరువులే గురువులని అంటారు.

తెలుసుకుందామా ? క్విజ్

1. ఈ ఊరి పేరులో ఒకే అక్షరం మొదట, చివర వస్తుంది. ఆ పుణ్యక్షేత్రం పేరేమిటి?
2. అర్జునుడి తపస్సుతో విజయానికి గుర్తుగా ఈ పుణ్యస్థలం ప్రసిద్ధిచెందింది. ఈ ఊరు ఇప్పుడు ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఒక పెద్ద పట్టణంగా వుంది. ఈ ఊరి పేరేమిటి?
3. సాలెపురుగు, పాము, ఏనుగుల పేర్లతో ప్రసిద్ధికెక్కిన పుణ్యక్షేత్రం ఏది?
4. ఒక చిన్న పండు పేరుతో మొదలయ్యే పుణ్యక్షేత్రం ఏది?
5. శ్రీరామునికి రుచి చూసిన పండ్లను పెట్టిన పుణ్యమూర్తి పేరుతో ప్రసిద్ధి పొందిన పుణ్యక్షేత్రం ఏది?
6. సత్యసాయి పూర్వావతారంతో ప్రసిద్ధిపొందిన పుణ్యక్షేత్రం ఏది?
7. వేంకటేశ్వరుని భార్యపేరుతో ప్రసిద్ధి చెందినపురమేది?
8. ఏ కార్మమైన మంగళంతో పూర్తి చేస్తాము. మరి “మంగళ”ముతో మొదలయ్యే ఊరేది?
9. “మంత్ర”ముతో మొదలయ్యే పుణ్యక్షేత్రమేదో చెప్పుకోండి చూద్దాం?
10. శ్రీరాముని చేత వరముపొందిన కొండపైన శ్రీరాముని దేవాలయం వున్న పుణ్యక్షేత్రమేది?

ఆటలు - పాటలు:

మెదడుకుమేత

1. నాలాగే దానికీ అన్ని అవయవాలు ఉంటాయి ఎదురుగా ఉంటే తారుమారవుతాయి నన్ను కొడితే దానికి బాధలేదు దానినికొట్టినా నాకు బాధలేదు కాని దానిని తిట్టితే మాత్రం నాకు కోపం వస్తుంది, మరి అది ఎవరు?	2. నా తల లోకపూజ్యం, నేను నల్లగ ఉంటాను మహా తెలివైన దానిని, దట్టమైన అరణ్యంలో ఒకసారి నేను వెళ్ళితేసరి, దారి ఏర్పడుతుంది నేను బ్రతికినా, చచ్చినా నా విలువ ఒక్కటే నేను ఎవరిని చిన్నారలూ!

- శ్రీమతి లక్ష్మీ సువర్ణ, కావలి.

(జనాబలు 23వ పేజీలో చూడండి)

అబూ బెన్ ఆడమ్

అబూబెన్ ఆడమ్ చాలా దయా హృదయం కలవాడు. బీదలకు, దీనులకు ఎప్పుడూ సేవ చేస్తుండేవాడు. తన ఆహారాన్ని ఆకలిగా ఉండే దీనులకు పంచేవాడు. నిలువనీడలేని వాళ్ళకు తన ఇంట్లో ఉండటానికి వీలు కలిగించేవాడు. నేను, నాది అనే భావన ఆయనకు ఉండేది కాదు. బీదలకు

తన దగ్గర ఉన్నది పంచుతునే ఉండేవాడు. బాధపడేవాళ్ళ కళ్ళ నీళ్ళు తుడిచి వాళ్ళకు సంతోషం కలిగించేవాడు. మంచివాళ్ళను, కరుణగలవాళ్ళను ఏమతం వాళ్ళయినా ఆయన ప్రేమించేవాడు, ఆదరించేవాడు.

ఒకరోజు ఆయన తన పనులు పూర్తిచేసుకుని నిద్రపోయాడు. మధ్యరాత్రి నిద్ర మెళుకువ వచ్చింది. కళ్ళు తెరచి చూసే సరికి తన గదిలో ఎంతో కాంతి కనిపించింది.

గది లోపల ఒక దేవత ఒక పెద్దపుస్తకంలో ఏదో జాబితా వ్రాస్తున్నది. దగ్గరకుపోయి అంతదీక్షగా ఏమి వ్రాస్తున్నది చెప్పమని వినయంగా అడిగాడు అబూ. భగవంతుడిని ప్రేమించేవాళ్ళ పేర్ల జాబితాలను తయారు చేస్తున్నానని ఆమె బదులుచెప్పింది.

‘నా పేరేమన్నా ఆ జాబితాలో ఉందా అమ్మా?’ అని అశగా అడిగాడు. జాబితా అంతా పైనుంచి క్రిందవరకు జాగ్రత్తగా చూసి ‘నీ పేరు ఇందులో లేదు’ అని చెప్పింది దేవత. అబూ నిరాశపడ్డాడు. తనకు దేవుడిపై ఎంతో భక్తి ఉంది. ఎన్నో మంచి పనులు చేస్తున్నాడు. అయినా ఆ జాబితాలో తన పేరు లేదు అని బాధపడ్డాడు.

మరుసటి రోజు కూడా ముందురోజులాగానే అబూ గది దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతోంది. అదే దేవత దీక్షగా ఏదో వ్రాస్తున్నది. “ఈరోజు ఏమి వ్రాస్తున్నావమ్మా?” అని అడిగాడు అబూ. “ఈరోజు భగవంతుడు ఎవరిని ప్రేమిస్తాడో వ్రాస్తున్నాను” అని దేవత చెప్పింది. “అమ్మా! నాపేరు ఈ జాబితాలోనన్నా ఉందా” అని సందేహిస్తూ అడిగాడు అబూ. దానికి దేవత తన వ్రేలుతో మొట్ట మొదటి పేరు చూపిస్తూ “ఇదిగో! చూడు! అందరిలోకి మొదటి పేరు నీదే” అన్నది. అబూకి చాలా సంతోషం వేసింది. అయితే దేవుడు ప్రేమించేవాళ్ళలో తానే మొట్టమొదటి వాడన్నమాట. ఆనందంతో గంతులు వేశాడు అబూ.

చూశారా ! భక్తులందరిలోకి తోటి మానవులను ప్రేమించే వాళ్ళను, మానవులకు సేవ చేసేవాళ్ళను దేవుడు ఎక్కువగా ప్రేమిస్తాడు. (విదేశీ కవిత ఆధారంగా)

ధనం కన్న సుఖం మిన్న

ఒక ఊళ్ళో రామయ్య అనే ఆయన ఉండేవాడు. అతడు ఎంతో కష్టపడి అందంగా బట్టలు నేసేవాడు. కాని ఎక్కువ ధనం సంపాదించలేక పోయాడు.

పట్నం వెళ్ళి ఎక్కువ డబ్బు సంపాదించుకు వస్తానని భార్యకి చెప్పాడు. ఉన్న డబ్బుతో తృప్తిగా బతుకు దామని భార్య అన్నది. ఆమె మాట వినకుండా డబ్బు మీద ఆశతో పట్నం బయలుదేరాడు రామయ్య.

మూడు సంవత్సరాల తరువాత చాలా ధనం సంపాదించి తన ఊరికి బయలు దేరాడు.

రాత్రికి ఒక అడవి చేరాడు. ఒక చెట్టు తొట్టలో డబ్బు సంచి దాచి ఆ చెట్టు క్రింద పడుకున్నాడు. అర్ధరాత్రి ఏవో మాటలు వినిపించాయి. “రామయ్యకు అంత డబ్బు ఎందుకిచ్చావు” అంటున్నది ఒక దేవత.

“పాపం ధనం కోసం కష్టపడి పనిచేశాడు కదా అని ఇచ్చాను. ఆ ధనంతో అతడికి శాంతి కలుగదు అనుకుంటే ఇప్పుడే వెనక్కి తీసుకో” అన్నది ఇంకో దేవత.

రామయ్య భూపాలుడి ఇంటికి వెళ్ళాడు. అతడు చాలా ధనవంతుడు. కాని అతడికి అనారోగ్యం. భార్యకు అహంకారం. పిల్లల తగాదాలతో ఇల్లు అశాంతిగా ఉంది. ఆవిడ గర్వంతో రామయ్యను అవమానించి పంపింది.

దేవతల మాటలు విని రామయ్య ఉలిక్కిపడి లేచాడు. తన డబ్బు సంచిని చూశాడు. ఆశ్చర్యం... సంచి ఖాళీ... దుఃఖంతో రామయ్య ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనుకున్నాడు. అప్పుడు దేవత “అగు! రామయ్యా! నీకు తృప్తిగా జీవించడానికి సరిపోయే ధనం ఇస్తాను. ఇంటికి వెళ్లి హాయిగా ఉండు. నీకు ఏది కావాలన్నా కోరుకో ఇస్తాను” అన్నది.

“నాకు చాలా ధనం కావాలి” అన్నాడు రామయ్య. “అయితే ముందు నువ్వు పట్నంలో భూపాలుడు, గోపాలుడు అనే వాళ్ళ ఇళ్ళకు వెళ్ళు. వాళ్ళను చూసికూడా నీకు డబ్బు మీద ఆశ ఉంటే తప్పక ఇస్తాను” అన్నది దేవత.

రామయ్య గోపాలుడి ఇంటికి వెళ్ళాడు. అతడు పేదవాడు. కాని భార్య, పిల్లలు ప్రేమ, అనురాగాలతో సుఖంగా ఉన్నారు. ఇల్లు ప్రశాంతంగా ఉంది. రామయ్యకు ప్రేమతో మర్యాదలు చేశారు. ఇది చూసిన రామయ్య దేవతను ధనం అడగలేదు. ఉన్న ధనంతో తృప్తిగా తన ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

నీతి: ధనం కంటే గుణం గొప్పది

ధర్మం గొప్పదనం

పూర్వం కౌశికుడు అనే సన్యాసి అడవికి వెళ్ళి 12 ఏళ్ళు తపస్సు చేశాడు. ఒకరోజు చెట్టు క్రింద కూర్చొని ధ్యానం చేస్తున్నప్పుడు పైనుంచి ఒక కొంగ రెట్టవేసింది. కౌశికుడు పైకి చూశాడు. చెట్టు మీద ఒక కొంగ కనిపించింది. తన తపస్సు భంగం చేసినందుకు కోపంగా దానివైపు చూశాడు. ఆయన తపశ్శక్తికి, కోపాగ్నికి ఆ పక్షి కాలిపోయి చెట్టు మీదనుండి క్రిందపడి చనిపోయింది. అదిచూసి కౌశికుడు తన తపస్సు యొక్క శక్తిని తెలుసుకుని గర్వపడ్డాడు.

కౌశికుడు మధ్యాహ్నం కాగానే బిక్షకోసం బయలుదేరాడు. ఒక ఇంటిముందు నిలబడి బిక్ష పెట్టమని అడిగాడు. లోపలనుంచి ఒక స్త్రీ 'కొంచెం నిలబడు నాయనా!' అని అంది. 'సరే' అని అక్కడే నిలబడ్డాడు కౌశికుడు. ఎంతసేపటికి ఎవ్వరూ రాలేదు. ఎంతసేపు నిలబడాలి అని విసుగు వచ్చింది. "ఈమెకు ఎంతగర్వం! ఇంతసేపు నిలబెడుతుందా?" అని కోపంగా తనలో అనుకున్నాడు. లోపలినుంచి 'ఓ సన్యాసీ! నీ శక్తిని గురించి ఆలోచిస్తున్నావా? నీ కోపానికి భస్మం కావటానికి నేనేమీ కొంగనుకాదు' అని గృహిణి గొంతు వినిపించింది. కౌశికుడికి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఇంతలో ఆ గృహిణి బయటికి వచ్చింది. ఆయన ఆమెకు నమస్కారం చేసి 'అమ్మా ఆ కొంగ సంగతి నీకు ఎలా తెలుసు?' అని అడిగాడు.

"నేను ఒక సామాన్య గృహిణిని. నాభర్తకు సేవ చేస్తూండటం వలన నిన్ను నిలబెట్టాను. ముందు భర్తసేవ చెయ్యడం నా ధర్మం. తరువాత గృహిణిగా అతిథికి అన్నం పెట్టటం నా ధర్మం. నాకు తెలిసినది ఇంతే. నేను ఏ తపస్సు చేయలేదు. బహుశా నాధర్మం నేను సరిగా చెయ్యడం వల్ల నాకు నీ ఆలోచనలు తెలుసుకునే శక్తి వచ్చి ఉంటుంది. ఇంకా ధర్మాన్ని వేదాంతాన్ని గురించి నీకు తెలుసుకోవాలని ఉంటే మిథిలానగరానికి వెళ్లు. అక్కడ ధర్మవ్యాధుడు అనే ఆయన ఉన్నాడు. ఆయన దగ్గర తెలుసుకో" అని అన్నది.

కౌశికుడికి ఆ గృహిణి మాటలవల్ల ధర్మం శక్తి తెలిసింది. దారి తెలుసుకుంటూ, ధర్మవ్యాధుడిని వెతుక్కుంటూ మిథిలానగరం వెళ్ళాడు. చివరికి ఒక దుకాణంలో ధర్మవ్యాధుడిని చూశాడు. అది మాంసం అమ్మే దుకాణం. "ఈ కసాయివాడి వద్ద నేను వేదాంతం తెలుసుకోవాలా" అని అనుకున్నాడు.

ఇంతలో అతడు కౌశికుడిని చూసి “స్వామీ! ఆ గృహిణి పంపించింది మిమ్మల్నేనా? ఇక్కడ కూర్చోండి. కొంచెం సేపటిలో నా వ్యాపారం ముగించి వస్తాను” అన్నాడు.

కౌశికుడు ఆశ్చర్యపోయాడు. “ఆ స్త్రీ పంపిందని ఇతడికి ఎలా తెలిసింది? అనుకుంటూ కూర్చున్నాడు. కొంచెం సేపు తరువాత ధర్మవ్యాధుడు వచ్చి కౌశికుడిని తన ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాడు. ఇంట్లోకి వెళ్ళి వృద్ధులయిన తల్లిదండ్రులకు మ్రొక్కి, వాళ్ళకు స్నానం చేయించి, భోజనం పెట్టి, సేవ చేసి వాళ్ళు నిద్రించిన తరువాత కౌశికుడి దగ్గరకు వచ్చి కూర్చున్నాడు.

కౌశికుడు ఎన్నో వేదాంత విషయాలను అడిగాడు. వాటన్నిటికి వివరంగా జవాబులు చెప్పాడు ధర్మవ్యాధుడు. ఈ ప్రశ్నలు-జవాబుల గ్రంథమే ‘వ్యాధగీత’ అని ప్రసిద్ధి పొందింది. కౌశికుడు ‘అయ్యా నీకు ఇంత జ్ఞానం ఎలా కలిగింది?’ అని ఆశ్చర్యంతో అడిగాడు.

“స్వామీ! పొట్టకూటి కోసం ఈ వృత్తి చేస్తున్నాను. గౌరవంగా ఉంటున్నాను. నాతల్లిదండ్రులను ఆనందంగా ఉంచుతున్నాను. వాళ్ళ సేవకు నా శక్తినంతా ఉపయోగిస్తున్నాను. నాకు తపస్సు, యోగం ఏమీ తెలీవు. నా ఇంట్లో, నావృత్తిలో కొడుకుగా నాధర్మాన్ని నిర్వర్తిస్తున్నాను. అదే నాకు ఈ దివ్యశక్తిని, జ్ఞానాన్ని ఇచ్చి ఉంటుంది” అని వివరించాడు. తపస్సు కంటే తన ధర్మం తాను చేయడమే గొప్పదని కౌశికుడు తెలుసుకున్నాడు.

చూశారా పిల్లలూ! ధర్మం గొప్పదనం. పిల్లల ధర్మం ఏమిటి? చక్కగా చదువుకుని, బుద్ధిగా తల్లిదండ్రులు చెప్పినమాటలు విని, పెద్దల పట్ల వినయంగా, అందరితో ప్రేమగా, స్నేహంగా ఉండటం పిల్లల ధర్మం అన్నమాట. మరి అలాగే నడుచుకుంటారుగా!

మీ పేజి

ఎవరు గొప్ప?

రచన:

ఎవరు గొప్పవారు ఈ లోకంలో

పి.వి. పార్థసారథి,

అల్లాయంచు అరుచువారా

బాలవికాస్ ద్వితీయవర్గము, నూజివీడు.

కృష్ణా అంటూ కారాడువారా

దేవతలందరు ఒక్కటన్నవారు

ఏసూ అంటూ ఎలుగెత్తి పిలుచువారా

సాయి మతమే గొప్పమతమన్నవారు

లేక మతం గొప్పదని గర్వించువారా

సర్వమతములూ తమ మతమన్నవారు

మూఢ నమ్మకాలతో మూఢులయినవారా

సాయి ఆదర్శాలను తమవిగా చేసుకున్నవారు

వీరు ఎవ్వరూ కాదు గొప్పవారు

వారు మాత్రమే గొప్పవారు.

సర్వమత సంక్షేపమే గొప్పదన్నవారు

గాంధీ స్కూలు జీవితం

అప్పటికి గాంధీకి పన్నెండేళ్ళు. సిగ్గు బిడియం ఎక్కువ. వేళకు బడికిపోవడం, బడి వదలగానే పరుగెత్తుకుని ఇంటికి చేరడం ఇదే నిత్యకార్యక్రమం. ఒకసారి గాంధీ చదువుతున్న పాఠశాలకు ఒక ఇన్స్పెక్టర్ వచ్చారు. ఆయన పిల్లలకు 5 మాటలు డిక్టేషన్ చెప్పారు. అందులో కెటిల్ అనే పదం ఒకటి. గాంధీకి ఈ మాటకు స్పెల్లింగ్ రాలేదు. అది చూసిన మాష్టరు తన బూటుకాలితో గాంధీ పాదాలను నొక్కి పక్క పిల్లవాడి పలక చూడమని సైగ చేశాడు. గాంధీకి ఇతరుల పలకలోని మాటలను దొంగతనంగా చూసి వ్రాయటం ఇష్టం లేదు. గాంధీ తను వ్రాసిన తప్పును సరిచేసుకోనేలేదు. కాపీ చెయ్యడానికి ఇష్టపడలేదు. తరువాత ఆ టీచరు గాంధీ దగ్గరికి వచ్చి నీ నిజాయితీకి నేను సంతోషిస్తున్నాను. జీవితంలో ఎప్పుడూ సత్యాన్ని అనుసరించు. అదే నిన్ను ఉన్నత స్థితికి తీసుకుపోతుంది అని చెప్పాడు.

గాంధీ చదువులో ఎప్పుడూ చురుకుగానే ఉండేవాడు. ప్రతిసారీ మంచి ప్రవర్తనకు సర్టిఫికేట్లు, ప్రొగ్రెస్ రిపోర్టులు టీచర్లు ఇంటికి పంపేవాళ్ళు. ఒక్కొక్కసారి బహుమతులు కూడా వచ్చేవి. స్కాలర్షిప్పులు కూడా వచ్చాయి. ఎప్పుడూ ప్రవర్తన బాగులేదన్న రిమార్కు రాలేదు. అందుకే తన ప్రవర్తన విషయంలో చాలా జాగ్రత్తగా ఉండేవాడు.

గాంధీ 7వ క్లాసులో ఉన్నప్పుడు అప్పటి హెడ్ మాష్టరు ఆటలలో అందరూ పాల్గొని తీరాలని నియమం పెట్టాడు. గాంధీకి ఆటలు ఇష్టం లేదు. బడి వదలగానే ఇంటికిపోయి జబ్బుగా ఉన్న తండ్రికి సేవ చేయటంలో ఇష్టం ఉండేది. ఒక శనివారం స్కూలు ఉదయం జరిగింది. ఇంటినుంచి తిరిగి 4 గంటలకు వ్యాయామ క్రీడలకు స్కూలుకు వెళ్ళాలి. సాయంత్రం మేఘాలు కమ్మాయి. తన దగ్గర 'వాచి' లేదు. ఆకాశంలో మేఘాలవల్ల 'టైమ్' ఎంతయిందో తెలియలేదు. స్కూలుకు వెళితే ఎవరూ లేరు. మరునాడు గాంధీ ఆటలకు హాజరు కాలేదని టీచరు నిలదీశాడు. గాంధీ నిజం చెప్తే టీచరు నమ్మలేదు. జుర్మానా వేశారు. గాంధీ బాగా ఏడ్చాడు. జుర్మానా కోసం కాదు. తను అబద్ధం చెప్పాడని టీచరు అనుకున్నందుకు బాధ కలిగింది. తరువాత తండ్రి, తన సేవకోసం మా అబ్బాయి అవసరం అని హెడ్ మాష్టరుకు ఉత్తరం వ్రాశారు. దానితో జుర్మానా తప్పించుకున్నాడు గాంధీ.

సల్లెసీమలు - పిల్లగాలులు

శ్రీ స్వామివారు తమ 76వ పుట్టినరోజు సందర్భంగా పుట్టపర్తి చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలకు నెల రోజులు ముందునుంచే అన్నం పొట్లాలు, వస్త్రాల పంపిణీ మొదలు పెట్టిన సంగతి చాలామందికి తెలుసు. పుట్టపర్తిలో పుట్టి పెరిగిన వ్యక్తులకు కూడా తెలియని మారుమూల గ్రామాల పేర్లు చెప్పి, ఆ గ్రామాలకు వెళ్లి ఆహారము పంచమని చెప్పారట. దీనినిబట్టి శ్రీ స్వామివారు గ్రామసేవకు ఎంత ప్రాముఖ్యత ఇస్తారో తెలుస్తుంది. గ్రామ ప్రజలకు మొదట భోజనము పెట్టి, దుస్తులు ఇచ్చి తర్వాత మానవతా విలువలను గురించి బోధించమని చెప్పారు.

డిసెంబరు నెలలో మెదక్ జిల్లా, అల్లూదుర్గం మండలంలోని మార్వెల్లి గ్రామానికి వెళ్లి పై సేవలు చేసి అక్కడి బాలవికాస్ పిల్లలకు మానవతా విలువలు, సర్వధర్మ ప్రార్థనలు చెప్పాము. ఆ రెండు రోజుల కార్యక్రమంలో శ్రీ స్వామివారు కోరిన మార్పుకు ఆ పిల్లలలో బీజాలు వేశాము. “దేవుడొక్కడే” అనే నృత్య నాటికను వాళ్ళతో వేయించాము. సర్వమత సమానత్వాన్ని వారు ఎంత చక్కగా అవగాహన చేసుకుని ఆచరించారో ఈ ఉత్తరం చూస్తే తెలుస్తుంది. వారు వేసిన చిత్రాల్లో దేవుడొక్కడే అనే తత్వాన్ని వాళ్ళు చూపించారు. ఇలాంటి ఉత్తరాలు గ్రామసేవకు ప్రోత్సాహకాలు అని చెప్పవచ్చు.

ఆర్యా, నామనవి ఏమనగా మా ఊరిలో అంతా క్షేమంగా యున్నారు. ఇక్కడ మా ఊరందరూ గురువారం నాడు భజన తప్పకుండా చేస్తున్నాము. మేము చిన్న పిల్లలము భజన రోజు చేస్తున్నాము. మీరు మా ఊరికి రాగలరని కోరుచున్నాను. మీరు ఒక్కసారి మా భజన విధానం చూడటానికి రావాలి. మా అందరికీ స్వామి గురించి ఈశ్వర్ సార్ గారు అంతా తెలియపరిచారు. అంతా అంటే స్వామి గురించి చెప్పడం ఎవరి తరం కాదు ఈశ్వర్ సార్ గారు తెలిసినంత చెప్పడం జరిగింది. మాకు స్వామి (ఫోటో) మరియు (జక్కి) కావాలని కోరుచున్నాను. ఇంతే సంగతులు.

ఇట్లు టి. శ్రీశైలం, గ్రామరవెల్లి.

స్వామి కథ -6 (సీరియల్)

అతడు ఇతర పిల్లలవలె ఉండడు. ఫలానాది తినటానికి కావాలనిగాని, ఫలానా బట్టలు కావాలని గాని ఎన్నడూ అడగడు. తాతగారు హిందూపురంనుంచి గాని, అనంతపురం నుంచిగాని బట్టలు తెచ్చేవారు. పిల్లలందరినీ పిలిచి ఒక్కొక్కరికి ఇష్టమైనవి ఏరుకోమని అనేవారు. కాని సత్యం అందరూ తీసుకునే వరకు మాట్లాడకుండా కూర్చునేవాడు. అందరూ ఎన్నుకోగా మిగిలినవి చివరికి తీసుకునేవాడు. అతడికి ప్రత్యేకమైన కోరికగాని ఆసక్తిగాని ఉన్నట్లు ఎప్పుడూ కనిపించేది కాదు. తల్లి ఏమికావాలి? అని అడిగితే చిరునవ్వు నవ్వేవాడు. కాని మిగిలిన పిల్లల సంతోషం చూసి, సత్యం ముఖం సంతోషంతో వెలిగిపోయేది. పిల్లలతో చిత్రావతి ఒడ్డున ఇసుకలో ఆటలు ఆడి వాళ్ళతో భజనలు చేస్తూ భక్తి పాటలు పాడుతూ గడిపేవాడు.

ఒకసారి శ్రీరామనవమి ఉత్సవం జరుగుతోంది. రాత్రి ఇంట్లో సత్యం కనబడలేదు. ఇల్లంతా వెదికారు. ఎక్కడా లేడు. ఇంతలో శ్రీరాముని ఊరేగింపు వాళ్ళ ఇంటి ముందుకు వచ్చి ఆగింది. రాముడి పటం ఊరేగిస్తున్న ఎద్దుబండిలో ఐదేండ్ల బాలుడు సత్యం పటం ముందు కూర్చొని చిద్విలాసంగా నవ్వుతున్నాడు. అందరికీ ఆశ్చర్యం వేసింది. ఎప్పుడు వెళ్ళాడు? ఎవరికీ తెలియకుండా ఎట్లా వెళ్ళాడు? మిగిలిన పిల్లలతోపాటు కింద నడవక అక్కడ ఎందుకు కూర్చున్నాడు? తోటి పిల్లలు సత్యంని 'గురువూ' అని పిలిచేవారు. పిల్లలంతా సత్యంతో ఎప్పుడూ కలిసి ఉండేవారు. ఎందుకోగాని సత్యంలో వారికి ఒక ఆకర్షణ కనబడేది.

సత్యంని పుట్టపర్తిలో ఒక చిన్న స్కూలులో చేర్చారు. ముందుగా స్కూలుకు వచ్చిన ఇద్దరినీ, టీచర్ కు నమస్కారం పెట్టిన ఇద్దరినీ వదిలిపెట్టి మిగిలినవాళ్ళను కారణం లేకుండానే బెత్తంతో కొట్టేవాడు టీచర్. కొందరు చాటుగా కానుకలు ఇచ్చి దెబ్బలు తప్పించుకునే వాళ్ళు. ఇది తప్పని సత్యం వాదించేవాడు. "మొదటివాడు 'సిరి', రెండోవాడు 'చుక్క', మూడోవాడినుంచి దెబ్బలు తప్పవు" అన్న నియమం వున్న అయ్యవారి మీద సత్యాగ్రహం ప్రకటించాడు సత్యం.

పుట్టపర్తికి మూడు మైళ్ళ దూరంలో బుక్కపట్నంలో పాఠశాలకు ఏడేళ్ళ సత్యం వెళుతుండేవాడు. ఎండలో వానలో ఇసుక దిబ్బలు, బురదగుంటలు దాటుకుంటూ, మోకాటిలోతు నీళ్ళలో ఈడుకుంటూ పుస్తకాల సంచి భుజానవేసుకొని నడిచి వెళుతుండేవాడు. (ఇంకావుంది)

భగవద్గీత ... “మనకెందుకంట?”

మనస్సే కురుక్షేత్రం

మహాభారతంలో కౌరవులు, పాండవులు అన్నదమ్ముల పిల్లలు. కౌరవులు వంద మంది. పాండవులు అయిదుగురు. కౌరవులది దుష్టస్వభావం, పాండవులది ధర్మమార్గం. ప్రపంచంలో దుష్టుల సంఖ్య, స్వార్థపరుల సంఖ్య ఎక్కువ అనడానికిదే ఉదాహరణ. సాధువులు, సజ్జనులు దైవాన్ని ఆశ్రయించి నప్పుడు తప్పక అంతిమ విజయం వారిదేనని భారతం

తెలియచేస్తుంది. ధర్మ సంరక్షణ భగవంతుడి లక్ష్యం కాబట్టి ధర్మమే గెలుస్తుందని గీత బోధిస్తుంది.

చిన్నప్పటినుంచి పాండవులను అణచివేయాలని కౌరవులు ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉన్నారు. వాళ్ళ అసూయ, స్వార్థము, అహంకారము ఈ చెడ్డపనులకు కారణం. అనేక రకాలుగా మోసాలు చేసి పాండవులను పీడించారు. చివరికి యుద్ధం తప్ప గత్యంతరం లేనంతగా వాళ్ళను బాధించారు.

దుష్టులు శారీరకంగా బలవంతులు కావచ్చును. కాని సజ్జనుల పట్ల భగవంతుని కరుణ, రక్షణ ఉంటాయి. పాండవులు, వాళ్ళ సేనలు సంఖ్యలో తక్కువ. అయినా అర్జునుని రథసారథిగా శ్రీకృష్ణుడు ఉండడంతో వారికి కొండంత బలం చేకూరింది. సారథి అంటే డ్రైవర్. మనలను జాగ్రత్తగా తప్పుదారులు పట్టకుండా సరైన మార్గంలో నడిపించే సామర్థ్యం కలవాడు సారథి.

భగవాన్ బాబా నిత్యం మనజీవితంలో, మన మనస్సుల్లో జరిగే కురుక్షేత్ర యుద్ధం గురించి ఈ విధంగా చెప్పారు. మన శరీరం హస్తినాపురం. మన అందరిలో ఉండే సుగుణాలు పాండవులు. దుర్గుణాలు కౌరవులు. మనిషిలో సుగుణాలు తక్కువ దుర్గుణాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. అందుకే మన మనస్సులో మంచి చెడుల మధ్య పోరు జరుగుతూ ఉంటుంది. పాండవులు అయిదుగురే అయినా భగవంతుడిని తమవశం చేసుకుని విజయం సాధించగలిగారు. భగవంతుడిపైన అంతులేని విశ్వాసం ఉంచుకున్నారు. అందుకే భగవంతుడు వారికి తోడ్పడ్డారు. కౌరవులు అందుకు వ్యతిరేకంగా తమ బలాన్ని నమ్ముకున్నారు. వాళ్ళకు తమశక్తి మీద విశ్వాసం ఎక్కువ. అందుకే సంఖ్య ఎక్కువైనా నశించిపోయారు.

మన మనస్సులో మంచి గుణాలకు, చెడుగుణాలకు మధ్య ఇలాంటి ఘర్షణ ఏర్పడినప్పుడు భగవంతుడి మీద భారం వేయాలి. ఆయనే మంచిని పోషించి చెడుగుణాలను అణచివేస్తాడు. మనకు మంచి చెడుల పోరుతో మానసిక వేదన కలిగినప్పుడు దేవుడిపై విశ్వాసాన్ని ఎలా పెంచుకోవాలి? మనశ్శాంతి ఎలా పొందవచ్చు? దీనికి మార్గం భగవద్గీత తెలియజేస్తుంది.

స్వామితో మా ఆనుభవం...

కరుణపొందిన “కడలి”

స్వామి ఒక గంటలో సఖినేటిపల్లి నుండి తిరిగి వచ్చేటప్పటికి అక్కడి పరిస్థితి వర్ణనాతీతంగా వుంది. స్వామి కామావధాని గారిని రోడ్డు ప్రక్క ఎక్కడైతే దించారో అక్కడే వున్నారు. స్వామినే తల్చుకుంటూ, స్వామినామాన్ని జపిస్తూ, స్వామి రూపాన్నే ధ్యానించుకుంటూ వున్నారు.

చుట్టు ప్రక్కల గ్రామాలవాళ్ళంతా తరలివచ్చారు. స్వామి వస్తున్నట్లు వారికి ముందుగా తెలియదు. కామావధానిగారిని వాళ్ళ కుటుంబసభ్యులు కుమారులు, కూతుళ్ళు, కొడళ్ళు, ఊరిపెద్దలు అంతా వారి ఇంటికి తీసుకెళ్ళటానికి బ్రతిమాలారు . కనీసం ఆయన చేత మాట్లాడించనూ లేక పోయారు. ఆయన వారిని ఎవరినీ కన్నెత్తి కూడా చూడలేదు, పన్నెత్తి మాట్లాడలేదు. స్వామివారికి ఇదే విషయం వారంతా విన్నవించుకున్నారు. శ్రీ సత్యసాయినాథుడు కామావధాని గారిని తీసుకొని కడలి అగ్రహారంలో వారింటికి వెళ్ళారు. అది పెద్ద పెంకుటిల్లు. చిన్న చిన్న అరుగులు ఆరుబైటనే సాధారణమైన కుర్చీలో స్వామి కూర్చున్నారు. స్వామి లీలలు ఎంతటి విచిత్రమైనట్టివో గదా!

సఖినేటి పల్లిలో మంత్రిగారు ఏర్పాటుచేసిన విందుభోజనం తిరస్కరించి 15 నిముషాలు మాత్రం అక్కడి వేలాది ప్రజలకు తమ దివ్యదర్శనంతో తృప్తిపరిచారు. ఇక్కడ కడలి గ్రామంలో స్వామి వస్తున్న సంగతే తెలియని భక్తులకు దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణ భాగ్యాన్ని కలిగించి కామావధానిగారి కుటుంబసభ్యుల అతిథి సత్కారాలను అందుకుని ప్రేమతో వడ్డించిన అతి సామాన్య భోజనం తృప్తిగా ఆరగించారు. పెట్రోమాక్కు లైట్లు తెచ్చారు. బాబా ఆ చిన్న అరుగుపై నిలబడి కొంతసేపు అక్కడికి చేరిన భక్తులనుద్దేశించి ప్రసంగించారు. కామావధానిగారిని గురించి ఇలా చెప్పారు.

“కామావధాని మీ ఊరివాడు కావడం మీ అదృష్టం. మీకు ఆవుడు, బంధువు కావడం మీరు చేసుకున్న పుణ్యవిశేషం. ఈయన మొట్టమొదటిసారిగా పుట్టపర్తి చేరినప్పుడే బంధుప్రీతిని, వ్యామోహాన్ని విడిచి పెట్టేశాడు. ఈనాడు అన్ని బంధాలు త్రెంచుకుని భగవంతుడొక్కడే తనవాడనే భక్తి జ్ఞానములతో నన్నే మదిలో నింపుకుని పూర్తి వైరాగ్యంతో ప్రకాశిస్తున్నాడు. ఇలాంటి వారికి పంచభూతాలు వశమై నడుచుకుంటాయి. భగవంతుడు కూడా వశమై ఉంటాడు. మీ ఊరంతా ఈ పుణ్యపురుషుని కారణంగా భగవంతుని దర్శనభాగ్యాన్ని, అనుగ్రహ ఆశీస్సులను ఈనాడు పొందగల్గారు. దీన్ని ఎల్లప్పుడూ కాపాడుకోండి. మీకు మేలు కలుగుతుంది” అని సెలవిచ్చారు.

తనలోని మానవతా విలువలను శ్రీ కామావధానిగారు వెలికితీసి వాటిని ఆచరణలో పెట్టడం మూలంగా నిండు నూరేళ్ళు భగవత్ చింతనతో ప్రశాంత జీవనం గడవగలిగారు. దాని ఫలితం ఎలా వుంటుందో మీకు చెప్పాలి గదా!

1997 లో కోనసీమలో పెనుతుఫాను వచ్చింది. దాని బీభత్సం అంతా ఇంతా కాదు. వ్యవసాయం, కొబ్బరితోటల పెంపకం ప్రధాన జీవనాధారమైన కోనసీమ అతలాకుతలం అయ్యింది. ఒక్క కొబ్బరి చెట్టు కూడా మిగలేదు. సముద్రం నుండి మహావేగంతో వచ్చి భూమిపై ప్రళయం సృష్టించిన ఈ తుఫాను కడలి గ్రామం పొలిమేర వరకూ వచ్చి, ఎవ్వరో దివ్యపురుషునికి లేదా భగవంతునికి సమస్కరించి, వారి ఆజ్ఞననుసరించి వినమ్రతతో నెమ్మదిగా వెనుదిరిగినట్లుగా; అంతే ప్రచండవేగంతో వచ్చిన దారినే తిరిగి సముద్రంలోనికి వెళ్ళిపోయింది. కడలి గ్రామస్థులకెలాంటి నష్టం కలుగలేదు. ఆరోజు స్వామి కడలి ప్రజలతో చెప్పిన దివ్యవాక్కు అక్షరాల ఫలించింది.

“ఈలాంటి వారికి భగవంతుడు, పంచభూతాలు వశమై నడచుకుంటాయి. ఈ పుణ్యపురుషుని మూలంగా మీరంతా ధన్యులైనారు. ఈనాడు మీరంతా భగవంతుని దర్శనభాగ్యాన్ని, అనుగ్రహాన్ని, ఆశీస్సులను పొందగల్గారు. దీనిని ఎల్లప్పుడూ కాపాడుకోండి. మీకు మేలు కలుగుతుంది” ఇదీ ఆనాడు స్వామినుండి వెలువడిన దివ్యవాణి. అక్షరాల 1997లో నిజమయింది. అంటే దాదాపు 30 సంవత్సరాల తరువాత ఎంతో అద్భుతమైన రీతిలో స్వామినుండి వెలువడిన ఆశీస్సులకు నిదర్శన పూర్వకమైన ఉదాహరణంగా ఆ సంఘటన నిల్చిపోయింది.

బి.వి. సుబ్బారావు, విశాఖపట్నం.

బాలవికాస్ విద్యార్థి అనుభవం :-

ఎం. గోపాలకృష్ణ,
అమలాపురం, తూర్పుగోదావరి జిల్లా.

నేను 8వ తరగతి చదువుతున్నాను. విజయదశమి పండుగకి స్వామి దగ్గర డాన్స్ చెయ్యడానికి బాలవికాస్ పిల్లలను మా జోన్‌లో సెలక్షన్ చేశారు. అందులో నేను మా అన్నయ్య కూడా ఉన్నాము. అప్పుడు ఎ.పి. నుండి చాలామంది పిల్లలు వచ్చి స్వామి దగ్గర డాన్స్ చేస్తున్నారని తెలిసింది. “గంగజటాధర”, “ధంధం, ధంధం” ఈ రెండు పాటలకు మేము డాన్స్ చెయ్యాలని చెప్పారు. మేమందరమూ షిరిడిసాయి చావిడోత్సవం జరిగేటట్లు వేషాలు వేసి డాన్స్ చేసుకుంటూ స్వామి ముందరనుంచి వెళ్ళాలి. ఒక అమ్మాయి షిరిడీ బాబాగా వేసింది. అన్నయ్య డోలక్ వాయించుకుంటూ డాన్స్ చేసుకుంటూ వెళ్ళాలి. నేను హోర్మోనియం వాయించుకుంటూ వెళ్ళాలి. షిరిడీ బాబా ముందర ఒక డాన్స్ గ్రూప్ డాన్స్ చేసుకుంటూ వెళుతుంది. మా వెనకాల బాలవికాస్ టీచర్స్ టేప్ రికార్డర్ పట్టుకొని వస్తారు. ఇలా స్వామి ఎదురుగా డాన్స్ చేసుకుంటూ వెళ్ళాలి. ఆరోజు వరకు టీచరుగారు ఎప్పుడు రమ్మంటే అప్పుడు ఎండలో పడి వెళ్ళి డాన్స్ నేర్చుకున్నాము. నాకు ముందే డాన్స్ వచ్చు. కనుక నాకు పెద్ద కష్టమనిపించలేదు. తెల్లవారింది. పిల్లలందరమూ ఎంతో ఉత్సాహంతో ఉన్నాము. మేకప్ చేసుకొని రెడీగా ఉన్నాము. అంతలో కుండపోతగా వర్షం. అలాగే మేమందరం వర్షంలో తడుసుకుంటూ స్వామి ఎదుట డాన్స్ చేసుకుంటూ వెళుతున్నాము. మాలాగే ఎంతోమంది పిల్లలు వచ్చారు. వాళ్ళ వాళ్ళ డాన్సులు చేసుకుంటూ వెళుతున్నారు. అందరి మొహాలలోను ఆనందం తాండవిస్తోంది. అన్ని డాన్సులు స్వామి ఓపికతో చూస్తున్నారు. మా డాన్స్ అయిపోయింది. మేమందరం ఒకచోట కూర్చున్నాము. మేము కూర్చున్న చోటుకు స్వామి చాలా దగ్గరగా ఉన్నారు. స్వామి అక్కడికి ఇక్కడికి వెళ్ళి మళ్ళీ వచ్చి కుర్చీలోనే కూర్చుంటున్నారు. ఇవన్నీ నేను జాగ్రత్తగా చూస్తున్నాను. నేను కూర్చుంటున్న సమయంలో ఒకడు నాపంచె లాగేశాడు. లోపల నిక్కరుంది. కనుక సరిపోయింది. లేదంటే అందరిముందర నవ్వులపాలైపోయేవాడిని. నాకు చాలా కోపం వచ్చింది. వాడిని చెంపమీద ఒక్కటి కొట్టాను. వాడి పక్కవాడు “మీ బాలవికాస్‌లో ఇదే నేర్పుతున్నారా?” అని అడిగాడు. “నేను మీ బాలవికాస్‌లో ఇలాగే పంచెలు లాగమని నేర్పుతున్నారా” అని అడిగాను. వాడు మాట్లాడలేదు. అందరం కూర్చున్నాము. ఇదంతా సాయికుల్యంతో హాల్‌లో స్వామి ఎదురుగా జరిగింది. ఛ! బాధనిపించింది. నేను అలా మాట్లాడవలసింది కాదు కదా! మన ప్రవర్తన, మాటలు మన బాలవికాస్ గురువుకు కూడా చెడ్డపేరు తెస్తాయి కదా! అమ్మో! ఇంకెప్పుడూ ఇలా చెయ్యకూడదు అనుకున్నాను.

నేను మళ్ళీ స్వామిని గమనిస్తున్నాను. స్వామి అటు వెళ్ళడం ఇటు వెళ్ళడం మళ్ళీ కుర్చీలో కూర్చోవడం. “స్వామి అందరి దగ్గరికి వెళుతున్నారు. ఇంత కష్టపడి వచ్చాం కదా! వానలో తడిసి డాన్స్ చేశాం కదా! మాదగ్గరికి స్వామి వస్తే బాగుంటుంది కదా!” అని అనుకున్నాను. అప్పటిదాకా కళ్ళుమూసుకుని ఉన్న స్వామి నా ప్రార్థనను ఆలకించినట్లు కళ్ళు తెరిచి నెమ్మదిగా మాదగ్గరికి వచ్చి “ఏరా! బంగారూ! చాక్లెట్లు అందాయా?” అని అడిగారు. “అందాయి స్వామీ” అంటూ నేను కాళ్ళమీద పడిపోయాను. నా వెనకాల నుంచి చాలామంది పిల్లలు నామీదపడి స్వామి దగ్గరికి వచ్చారు. నేను ఒక నిమిషం పాటు స్వామిపాదాల దగ్గరే ఉండిపోయాను. అవును నేను ప్రవర్తన మార్చుకోవాలనుకున్నాను. తోటి పిల్లలతో పోట్లాడకూడదు అనుకున్నాను. కనుకనే స్వామినా దగ్గరకు వచ్చారు. ఈ అనుభవం ఎప్పటికీ మరిచిపోలేనిది.

తెలుసుకుందామా? జవాబులు

1. తిరుపతి
2. విజయవాడ
3. శ్రీకాళహస్తి
4. ద్రాక్షారామం
5. శబరిమలై
6. షిరిడి
7. అలివేలు మంగాపురం
8. మంగళగిరి
9. మంత్రాలయం
10. భద్రాచలం

మెదడుకు మేత - జవాబులు

1. ఫోటో
2. ఏనుగు

(క్రిందటి నెల ఆటలు - పాటలు పేజీ - 21 మే - 2002)

తల్లి శిక్షణ కొడుకుకు రక్షణ - జవాబులు

తల్లిపేరు	కుమారుల పేర్లు
ఈశ్వరమ్మ	శ్రీ శేషమరాజు, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా, జానకిరామయ్య
కౌసల్య	శ్రీరాముడు
దేవకి	శ్రీకృష్ణుడు (కాని ఈమె పెంచలేదు)
అంజని	హనుమంతుడు
సుభద్ర	అభిమన్యుడు
మేరి	ఏసుక్రీస్తు
రుక్మిణి	ప్రద్యుమ్నుడు
సీత	లవుడు, కుశుడు
గంగ	భీష్ముడు
కుంతి	ధర్మరాజు, భీముడు, అర్జునుడు
మాద్రీ	నకులుడు, సహదేవుడు (కుంతిదగ్గర పెరిగారు)
యశోద	బలరాముడు, శ్రీకృష్ణులను పెంచిన తల్లి

బాలవికాస్ తరగతులు

బాలవికాస్ క్లాసులు (తరగతులు) వారంలో ఒకరోజు ఒకటి లేక రెండు గంటల పాటు ఉచితంగా నిర్వహించబడతాయి. వీటిలో గ్రూప్ 1, 2, 3, విభాగాలలో 5నుండి 15 సంవత్సరాల వయస్సు ఉన్న బాల బాలికలు చేరవచ్చు. గురువులు ఆటలు, పాటలు, భజనలు, కథలు, నాటికలు, వంటి పిల్లలకు ఇష్టమైన పద్ధతులలో, వాళ్ళ మనోవికాసానికి సహాయ పడే విధంగా బోధిస్తారు. 'బాలవికాస్' పిల్లలలో ఉత్తమ గుణాలు పెంచడానికి గురువులు కృషిచేస్తారు. ఈ క్లాసుల పాఠ్యాంశాలు (సిలబస్) పిల్లలలో క్రింది గుణాలు పెంచే విధంగా రూపొందించబడ్డాయి.

1. ఇంట్లో తల్లిదండ్రులను, పెద్దలను, గురువులను గౌరవించడం.
2. ప్రాథమిక ఆరోగ్య సూత్రాలు ఆచరణలో పెట్టడం.
3. చదువు పట్ల శ్రద్ధ, కళల పట్ల ఆసక్తి పెంచడం.
4. మంచిగా మాట్లాడడం, మంచి ప్రవర్తన నేర్పించడం.
5. ఆత్మవిశ్వాసం పెంచడం.
6. సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింస లాంటి విలువలు పెంచడం.
7. ప్రార్థనలు, భజనల ద్వారా దైవభక్తిని పెంచడం.
8. సేవా కార్యక్రమాలలో పాల్గొనేటట్లు చేయడం.
9. సంఘంలో, ఇంట్లో తన బాధ్యత తెలిసి ప్రవర్తించడం.
10. కోపం, ద్వేషం, తగ్గించు కోవడం ప్రేమను పెంచుకోవడం.

ఈ తరగతుల గురించి వివరాలకు మీ దగ్గరలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి సేవా సంస్థలను సంప్రదించవచ్చు.

తల్లులే దేశమునకు వెన్నెముక వంటివారు. హృదయం వంటివారు. ఈ ప్రపంచ నాటకంలో తల్లుల పాత్రయే ప్రధానమైనది, పవిత్రమైనది. కనుక తల్లులే జాతిని, నీతిని నిర్మించుటకు కృషి చేయవలెను. ప్రతి మానవునికి తల్లి ఒడియే బడి. తల్లి ఒడియే గుడి. ప్రతి స్త్రీ ఉత్తమ మాతృమూర్తిగా తయారు కావడం అత్యవసరం. మంచి భార్య భర్తకు మాత్రమే ఆదర్శం. మంచి హృదయంగల మాతృమూర్తి. ప్రపంచానికే ఆదర్శం.

- బాబా.

మనం సమాజంలో పుట్టాము. సమాజంలో పెరుగుతున్నాము.
సమాజంలో జీవిస్తాన్నాము. సమాజంలోనే మన కీర్తి
గౌరవములను పెంచుకుంటున్నాము. మన విద్యాబుద్ధులు నేర్చు
కుంటున్నాము. సమాజం లోనే జీవితమును గడుపుకుంటున్నాము.
ఈ సమాజంలో మనము ఇన్ని అందుకున్నప్పుడు, సమాజమునకు
ప్రతిఫలముగా సేవచేయ నక్కరలేదా? కనుక కృతజ్ఞతా
రూపకముగా సేవ చెయ్యాలి.

- బాబా.